„ЗАСТАВА“ излази редовно: средом, петком, недељом, на целом табаку, а уторником на по табака

ЦЕНА ЈЕ ОВА
за Аустро-Угарску
на целу годину . . . . . 14 ф. — н.
за по године . . . . . 7 ф. — н.
на четврт године . . . . . 3 ф. 50 н.
на 1 месец . . . . . 1 ф. 20 н.
За Србију (у сребру)
за годину 35 дин. на пола године 17½ дин
на четврт године 9 динара.

ЗАСТАВА.

ОГЛАСИ рачунају се по 6 новч. од сваке врсте оваких ситних слова, за жиг се плаћа по 30 новч. сваки пут.

ДОПИСИ шаљу се уредништву, а претплата и огласи администрацији „ЗАСТАВЕ“ у Нови Сад.

НЕНАПЛАЋЕНА ПИСМА не примају се.

РУКОПИСИ не враћају се натраг.

Појединн бројеви стају 10 новч.

БРОЈ 128. У Новом Саду у уторак 21. августа (2. септембра) 1884. ГОДИНА XIX.

Политички преглед.

У Араду је већ од неколико дана **велико славље.** Долазак Њег. Величанства цар-краља Фрање Јосифа дао је прилике не само грађанству арадском већ и жиљима ближих и удаљенијих жупанија па и појединих градова и општина да поново докажу своју вековима засведочену оданост и верност према носиоцу свете круне Стеванове.

У Арад приспело је Њег. Величанство у прошли петак. При ступању из железничких кола поздравио је краља градоначеоник арадски одушевљеним говором, у којем је нагласио, како се Арађани преко сваке мере сретним осећају, што данас, после пуних десет година могу и опет на земљишту своме да поздраве свог љубљеног владара.

Њег. Величанство одговорило је на овај поздрав овако: „Примите моју захвалност на пријатељском дочеку и будите уверени, да сам пун радости дошао у Арад, где сам већ опетовано пута имао прилике примити доказе верне оданости, којом сте ме, као што с радошћу примећујем. и сада предусрели.“ У прошлу недељу примило је Њег. Величанство депутације, што беху дошле да му се поклоне. У среду отпутоваће Њег. Велич. из Арада.

Долазак краља румунског Карола у Београд поздравиле су службене „Српске Новине“ заносним чланком, из којега вадимо ова главна места:

„Краљ Румуније Карол I. долази у Београд да поздрави младога и витешкога Краља Србије, да у Његовом лицу почаствује народ српски, кога су просвећени народи европски, ценећи и уважавајући врлине његове, радо примили за равноправна члана.“

„Историја нашега народа тако рећи истоветна је с историјом румунском; судбина српскога народа од најстаријих времена, а особито у овоме веку, са свим је једнака са судбином суседног нам народа румунскога. Иста нам је дакле прошлост, и у њој иста судбина.“

„Наше народне песме опевале су и славе господаре румунске Мирчету и Радула, и овом последњем дају као најбољу узданицу Срба Радосава; у средњем веку беху Румуни и Срби вазда добри и искрени пријатељи, а то се између осталога најбоље огледало у томе, што су се њихове династије жениле међу собом, — наши Немањићи, Бранковићи, ови беху у особито тесној свези са Румунијом, и наши Црнојевићи беху у сродству са династијама румунским; јуначки војвода Михна, који је први покушао уједињење румунских земаља, имао је у својој војсци половину Срба, који га искрено потпомагаху; ускоци и исељеници српски испред туђинскога насиља налазили су у Румунији сигурна склона и уточишта. У српском устанку овога века имали су Срби у Румунима суседе, који су им братски и пријатељски ишли на руку, као и Срби доцније њима; књазу Михаилу била је Румунија у многоме чему десна рука; Србија и Румунија напоредо и договорно поступале су при последњем и великом источном рату. Срби и Румуни беху дакле од старина па до данас у најбољем и најискренијем пријатељству, које је издржало пробу и у најтежим данима искушења, делиће као браћа свако добро и зло.“

„Нека нам је добро дошао високи и мили гост, владалац суседног и пријатељског нам народа! Долазак његов у престоницу младе краљевине српске драгоцен је доказ пријатељства спрам нашег љубљеног краља, што српски народ високо цени и поштује, јер је то залога пријатељских одношаја, од којих се нада користима за узајамне интересе, а на срећу и напредак Србије и Румуније.“

„Видело“ орган владајуће странке пропратило је долазак краља румунскога такођер топлим чланком, из којега вадимо ова места:

„Сам положај природни метнуо је Румунију и Србију у исте услове, под исте упливе и у исте тегобе.

У једно време спуштала се на Румунију и на Србију тешка тама туђинскога робовања.

И ма да Румун припада латинској, а Србин словенској породици народној — опет су као браћа један другога тешили и један другоме помагали. Желећи победу Румунима над угњетачима њиховим, српски је народни јунак Краљевић Марко на румунској земљи издахнуо. А они исти гуслари који су Марка славили, одушевљавали су се и у јуначким делима румунских народних јунака, које од својих одвајали нису.

И кад је зора свитала над Балканом; кад се нова борба починала, једни су нас интереси водили путовима скоро сасвим истоветним.

Једна иста мисао независности; једна иста тежња да се оне особине народне, које су белега народног индивидуалитета, развију и оснаже; једна иста тежња, да се свој народни индивидуалитет у духу савремене светске просвете и напредка развија, снажи и на видик износи по свима својим странама, руководила је и руководи умственим и политичкнм кретањем међу Румунима исто тако као и међу Србима.

На истоветности наше политичке судбине у прошлости оснива се истоветност наших политичких интереса у садашњости. Јаче основе у данашње време нема и не може бити.

„А у још јачој љубави своје независности, у још јачој оданости к развијању својих особина и оних природних и моралних извора, које тим особинама полет дају, Румун ће и Србин налазити још више разлога за узајамно пријатељство и поштовање.“

— Изјава, којом је „независна странка“ иступила из сабора тројединчког гласи овако: „Пошто ми сматрамо, да је пословник саборски јучерашњим поступком председништва у погледу насилног отклоњења једног саборског члана у битности својој повређен; пошто ми даље сматрамо, да све кад би поједини саборски члан, као што се то јуче збиља догодило, учинио у саборници какво насиље, тиме што неби хтео да се покори пословнику односно дотичном налогу председниковом, — да председништво ни у том случају није власно ставити се на поље ван пословника, као што се јуче у истину догодило познатом одлуком председништва саборског; пошто ми услед овога не налазимо да саборски пословник, као закон којим се одређује унутрашњи рад саборски, овде и сада још интактан постоји, и пошто услед овога не налазимо овде оне нормалне основе, која нам је потребна за даље суделовање у расправама саборским, које су на дневном реду, то очитујемо, да ми у тим расправама више не можемо суделовати.“

Нови Сад, 20. августа.

— У прошлу суботу била је главна скупштина нашег варошког представништва у којој је обављена обнова нашег мађистрата.

Присутни били су готово сви представници, те се већ по томе могло закључити, да ће седница скупштинска бити веома занимљива, тим више што противне странке насупрот претходног конферисања нису биле сложне у погледу попуњења појединих званичних места, или јасније да речемо, нису биле сложне како да дотична места међу собом поделе.

Представници почели се окупљати још одмах после 8 сахата и до заказаног рока, 9 сахата, били су већ искупљени у II дворишту мађистратског здања, где раздељени у мање и веће групе постављаху разне комбинације у погледу изгледа оне ил' оне кандидације.

Око 9 сах. дође и пресветли велики жупан г. Феликс Парчетић, који је овој главној скупштини председавао.

На скоро по доласку пресв. вел. жупана отпоче саветовање, те пошто се обавише неки мање важни реферати приступи скупштина последњем и најглавнијем предмету дневнога реда: избору мађистратског чиновништва.

Пре но што се приступило самоме бирању узе реч пресветли велики жупан г. Парчетић, који у подужој беседи упозори представништво на значај и важност изборног чина те најзад позва присутне представнике, да при избору чиновника оставе на страну све предрасуде, да буду непартајични и да само према заслузи бирају.

Кад је г. вел. жупан свршио узе реч одступајући градоначеоник г. Јован Радовановић, који се у своје име и у име с њиме одступајућег мађистрата захвали представништву на потпори, којом га је исто за време његовог службовања потпомагало у извршењу поверених му дужноста. У исто доба предаде одступајући градоначеоник пресв. в. жупану кључеве општинских каса.

За тим устаде представник г. Т. Хирш и предложи, да се одступајућем градоначеонику и мађистрату изрече благодарност на шестогодишњем успешном службовању и да се захвала ова и у записник уведе.

Представништво усваја овај предлог.

За тим је исти г. представник у име представништва умолио г. в. жупана да одгоди избор мађистратских чиновника за један сахат, како би се још једном могло покушати, да се међу странкама постави споразум у ствари попуњења појединих чиновничких места.

Њег. Преузв. пристаде драговољно на ову понуду и одгоди скупштину за један сахат у нади, да ће се странке дотле моћи споразумети у погледу спорних питања.

Скоро подруг сахата трајали су преговори, који се најзад тиме докончали, да се гледе најважнијег питања: питања градоначеоништва није могао постићи споразум и тако се, пошто је скупштина поново отворена, морало приступити гласању.

Пре гласања изабран је кандидациони одбор, у који су по предлог представника г. Хирша ушли г.г. Ант. Хаџић, др, И. Вучетић и адвокат Рохоњи; г. в. жупан именовао је за тим од своје стране за чланове истог одбора још ову господу представнике: Ђ. Вукичевића, Т. Хирша и А. Хергера.

Кандидациони одбор с г. в. жупаном на челу повуче се ради саветовања о кандидацији градоначеоника у оближњу одају и вратив се после неког времена опет у скупштину изјави, да су од четири компетента двојица одустали те су остали само још г.г. Радовановић и Стеван Поповић-Пеција. Пошто једни беху за г. Радовановића а други за г. Поповића, то се морало приступити гласању. Гласање је било тајно и предано је у све 86 цедуља. Апсолутна већина била је дакле 44 гласа. Почеше се читати имена на цедуљама. На првој цедуљи беше записано: Поповић-Пеција. За тим се ређало час Поповић, час опет Радовановић. Од прилике у средини гласања наиђе контрола на једну празну цедуљу, усљед чега је апсолутна већина пала на 43 гласа. Што је гласање више напредовало тим је све више одмицао г. Поповић, но кад се исти већ приближио четвртој десетини гласова почешо опет чешће искакати цедуље с именом г. Радовановића; кандидати се беху прилично приближили и сад поче опет игра имена час Поповић час опет Радовановић, но што ближе крају тим чешће искакаше цедуље г. Поповића и кад овај дође до 40-ог гласа, видело се ко ће победити, но ипак су сви с највећом пажњом пратили даљи течај избора. У том искочи и опет име Пеција, па за њим име Радовановић, па Поповић, па опет Поповић и — избор беше решен у корист г. Поповића Пецује, апсолутна већина беше већ постигнута. За тим је пало још два три гласа на г. Радовановића а још шест гласова на г. Поповића, а резултат је био: за г. Стевана Поповића Пецију 49 гласова а за г. Јована Радовановића 36 гласова, једна цедуља је била празна.

И тако је за градоначеоника сл. краљ. вароши Новога Сада за шест идућих година изабранг. Стеван Поповић-Пеција.

За тим се требао обавити избор градског капетана.

Кандидациони обор повуче се натраг, но већ после краћег времена врати се у дворану и председник в. жупан г. Парчетић очитова, да одгађа седницу и њоме и избор осталих чиновника до 4 сахата после подне.

Кад се после подне у заказано време скупштина по ново отворила и бирање продужило, те кандидациони одбор после дужег саветовања у скупштину вратио да предложи кандидата за градског капетана, сазнаше искупљени репрезентанти, да је кандидат за ово место адвокат г. Келер одступио од кандидације, и да представништво има да бира између г. Ем. Бале, ког је канд. одбор на првом месту предложио и г. Цветковића. Скупштина се одважи сва за г. Ем. Балу, који и проглашен буде.

Одступање г. Келера изненадило је многе представнике, а било је плод и последица конференција, што се после избора градоначеоника и одгађања скупштине држале све до 4 сахата после подне.

За тим су обављени избори осталих чиновника; резултат тих избора саопштили смо у прошлом броју. Избори ови, изузимајући избор II. среског лекара, градског фишкала и сиротинског оца, обављени су сви акламацијом.

По свршетку свију избора, пре закључка главне скупштине узе реч пресветли велики жупан г. Феликс Парчетић и прогласи за почасног сенатора варошког г. Миту Јовановића, досадањег економског актуара; за поч. фишкала г. дра В. Флата и за почасиог архивара г. Петерварија. Ова одлука, која је потекла из сопствене иницијативе пресветлог великог жупана г. Ф. Парчетића, изазвала је како у целости тако наиме у колико се иста односи на г. Миту Јовановића који већ од толико година марљиво и савесно служи у нашем мађистрату, на задовољство власти и грађанства — та одлука пресв. великог жупана изазвала је опште одобравање не само у главној скупштуни већ и у целом непристрасном грађанству — без разлике. Ми несмо вични нити нам је намера да буди коме ласкамо, но морамо признати, да и сами делимо напред поменуте осећаје нашег грађанства гледајући где пресветли наш велики жупан из сопствене иницијативе признаје и уважава марљиви рад и око тог рад уложени труд потчињеног му чиновништва.

Гледе новог мађистрата, у којем сада, бар на главним местима, све саме млађе снаге наилазимо — нећемо нашим судом напред да истрчавамо, но толико ипак хоћемо да поменемо, а и дужни смо то учинити, да се надамо и да као сигурно очекујемо, да ће нов магистрат као најглавнију задаћу своју сматрати: уређење материјалних интереса нашега града, јер данас смо већ дошли до општинског приреза од 40%. Ту на том пољу састаћемо се и треба да се састанемо сви у једно коло, сви без разлике. А да се то коло што пре и сложно поведе — задаћа је нашег новог мађистрата.

Наде су нам лепе, а да оне до века наде не остану, зависиће у првом реду од нашег новог мађистрата, но не у мањој мери и — од нас самих, т. ј. од потпоре, што је будемо пружили нашем новом мађистрату,

У то име: Сретно на — посао!

Са сабора тројединчког.

[Седница од 13. (25.) тек. мес.]

Потпредседник др, Шрам отвори седницу после 10 сати. Од кр. зем. владе присутан оделни предстојник Станковић.

Бележник Стевозић чита записник о прошлој седници; оверава се без примедбе.

Прелази се на дневни ред, на извештај саборскога господарственога одбора, о унапређењу сточарства. Извештач одборски Вукотиновић очитује, да је одбор у одборској седници од 5. јула о. г. испитао стање и развитак сточарства у земљи држећи се при томе извештаја, што га је влада сабору поднела. Из поменутог владиног извештаја види се, да влада потпомажући сточарство иде за тим, да ее већ запаћена ваљана пасмина уздржи и унапређује а где такове нема, да се уведе племените крви пасмина, која се дотичном пределу даје најбоље прилагодити. Имајући ово у виду, земаљска влада давала је — почевши од год. 1879. па све до сада — знамените своте што управљајућем одбору господарскога друштва, што опет подружницама за набаву стоке мелталске пасмине. Ова потпора уродила је у опште повољним плодом, а у колико се местимице показао недостатак, одбор мисли, да се ти недостатци лако дају поправити. Одобравајући у начелу досадањи поступак одбор држи, да се у будуће при даљем извађању овога начина узму у обзир досад постигнути резултати и најновије стање сточарства у оним земљама, у којима се стока купује ради оплемењења домаћих пасмина.

Одбор после дужег расправљања прихватио је ове предлоге:

I. Да се то субвенционирање има свакако и даље наставити и уједно обзир узети на најбоље пасмине, према разним пределима домовине најприкладније, и ту би се имале истакнути као најизврсније пасмине: Оберинталска и Монтафонска.

II. Да се пепиниере уведу за расплод лепе домаће марве, која ће се на регниколарним изложбама премирати, куповати и тада у земљи расплођивати.

III. Да се расплод беле стоке, тако зване подолске или угарске у оним крајевима, где је обљубљена и за сходно већ пронађена, што боље потпомогне.

IV. Да се јефтина релицитација покуша у оним пределима, где се житељство претежним начином са сточарством бави, те да се особит обзир узме на то, да код релицитације подмлатка и сиромашније газде могу суделовати.

Одбор препоручује земаљској влади, да изведе ове тачке, и уверен је, да ће влада и у будуће радити до сада исказаном ревношћу те сабору о том предмету поднети у своје време сва потребна разјашњења.

Посл. др. Тушкан: Сумња, да ће се увођењем туђе пасмине постићи жељени резултат. Ако се може допустити, да су владине намере у том погледу добре, народ их ипак не прихваћа, јер неверује ни у шта, што долази одозго. Најзад вели, да прихваћа предлоге одборске.

Посл. Пејаковић: Држи, да је одбор пошао једностраним путем, што се осврнао само на рогату марву, не пак и на коњарство и овчарство, које би такође ваљало унапређивати. Прихваћа одборове предлоге.

Посл. Јосиповић: Радује се, што се у саборници већа о стварима, које могу заиста користити роду. Ако се задњих година опазило, да сточарство нумерично назадује, мора се опет признати, да квалитативно напредује, а то је свакако заслуга владина. Жали се на поступак у погледу инвестиција на газдинске цели; пошто се подмире све остале потребе, даје се из прорачуна на газдинске цели само оно што остане, а то је премало; кад би се више трошило, развијала би се порезна снага народа, те би и приход у прорачуну порастао. У погледу туђе пасмине, која се с поља уваћа у земљу, да се њом оплемењује домаћа, мора изјавити, да та пасмина није за све пределе земље. Навикнута на добру храну, доспева и у такове пределе, где не може ваљи добре хране, па ту мора да закржави; где мора бретити врбе;, ту не може напредовати. Слаже се с тога потпуно с одбором, да се у оним пределима, где туђа пасмина не може успевати, оплемењује домаћа пасмина боље врсте. Прихваћа одборове предлоге.

Посланици Кутузовић и Зорић изјављују у кратко, да прихваћају одборове предлоге.

Посл. др. Марковић: Упозорује извештача на околност, која одлучно прети напретку сточарства. Говорник мисли оно често затварање Драве, које угарска влада одређује, кад год се појави какав глас, да је у Хрватској, ма и у најудаљенијем пределу буквула говеђа зараза. Премда је наша влада, колико му је познато, већ покушавала, да томе злу доскочи, а чинила је то и трговачка комора у Осеку, Угарска неће ипак да отклони од Тројединице ту штету. Ово можда чине за то, да земљу господарски и трговачки по све осаме и тако учине, да јој досади властита автономија. Моли извештача, да се у својој закључној беседи обазре на ову његову примедбу, јер само кад се та запрека развитку домаће стоке уклони, може се цела ова ствар добро окончати. Прихваћа предлоге.

Посл. Фердо Сладовић. Не види велике користи од малога господарства док Мађари имају у руку све велике народно-господарствене пробитке, но ипак прихваћа одборове предлоге.

Извештач Вукотиновић. Сабор изашиље одборе, да проуче списе и податке, који се односе на дотични предмет. То је и господарски одбор учинио, те се тако уверио да је влада трошила субвенцију у користне цели унапређујући сточарство. Пошто је сабор исказао одбору своје поверење изаслав га да ствар проучи, сасма је праведно, да верује у његова уверавања.

Посланику дру Тушкану одговара, да не држи да би могао баш тако напречац судити о газдинским стварима. Као што говорник неће никада узети у просуђење послове судбене, одветничке и сличне, јер су му просто непознати, тако мора дворјити, да је кадар пресуђивати о газдинским стварима онај, коме нису познате газдинске радње и газдински резултати таквих радња. Као члан одбора „господарскога друштва“ имао је говорник прилике посмотрити развитак домаћег газдинства а познато му је такође, да је и сељак задовољан са овим радом, који му се одозго намењује у погледу сточарства; тај ће се напредак видети најбоље на изложби, која ће се приредити у Загребу концем септембра ове године. На примедбу посл. дра Марковића о затварању Драве примећује, да је то заиста велика запрека и невоља трговини са стоком, но колико му је познато, између обе владе угарске и хрватске, утаначен је начин, којим ће се тој невољи доскочити. Одбор није могао расправљати то питање, јер исто није у непосредној свези са његовом задаћом, сабор ако хоће, може ту ствар потакнути посебним предлогом.

За тим се гласало те су одборови предлози једногласно прихваћени.

(Свршиће се.)

Дневне новости.

(Њих. Величанства краљ Милан и краљица Наталија са престолонаследником Александром) пропутовали су јуче поред нашег града на путу за Беч, камо ће сутра, у уторак, приспети. У Бечу задржаће се породица 24 сахата, а за тим отпутоваће у Визбаден. Краљ ће се отуда већ 6-ог септ. по нов. кал. вратити у Беч, где ће га дочекати цар и краљ: Фрања Јосиф. Краљ Милан одсешће у царском двору. Из Беча отпутоваће оба владара да присвају кавалеријским маневрама на Мархфелду. У Земуну дочекао је краљевску породицу подмаршал Рамберг, пуковник Немечић и крилни побочник мајор Розенберг, који су додељени на службовање краљу Милану.

(Нова застава српске војске.) „Српске Новине“ од 12. ов. м. доносе следећу краљеву наредбу о заставама српске војске: Чл. 1. Заставе у српској војсци имаће: активни пешадијски и коњички пукови, гардијски есадрон, резервни пешадијски пукови и резервни коњички дивизиони. Чл. 2. Заставе активних пешадијских и коњичких пукова, кад ови нису мобилисани, припадају одговарајућим пешадијским батаљонима и коњичким ескадронима сталног кадра. Чл. 3. Заставе нових пукова, односно дивизиона, издају се овима краљевим указом. Чл. 4. И коњичка и пешадијска застава састоји се из платна, траке и копља. Платно и копље не мењају се, а трака је променљива. Краљ, ступајући на владу, даје војсци нове траке са својим монограмом, а старе се предају на чување војном музеју, ако се указом друкчије не нареди. Чл. 5. Платно је двоструко, пурпурно црвено, 90 см. у квадрату и има лице на обема странама. Спољне ивице заставе опточене су код пешадије златним, а код коњице сребрним ресама 5 см. дугачким. На средини обе стране платна стоји бели орао са штитом на прсима и једном круном над обема главама. Висок је 45 см. а сразмерне ширине. Изнад грба стоји старом српском ћирилицом исписан натпис: „За веру, Краља и отачаство“, а испод истог назив дотичног активног пука, дивизиона или ескадрона. Чл. 6. Трака је тробојна, од тешке свиле, исте каквоће као и платно, дугачка код пешадије 130 см. а код коњице 115 см. На крајевима опточена је код пешадије златним, а код коњице сребрним ресама 10 см. дугачким. Над ресама за 10 см. а у средини траке извезен је златом венац од 16 см. ширине и у њему код пешадије златом а код коњице сребром монограм краљев. Испод венца и монограма стоји у истом правцу година установљења пука и година ступања Краљевог на престо. Члан 7. Копље је од дрвета, 2 м. дугачко и 3 см. дебело. Обојадисано је плаво, па полирано. Доле је врх копља метални, 10 см. дугачак и сразмерно широк. Испод врха копља утврђена је метална гривна. Чл. 8. Платно је приковано за копље, почев непосредно испод металног врха копља па на ниже, а трака је провучена кроз гривну и ту увезана тако, да је један крај код пешадијске заставе дугачак 80 см. а други 50 см., а код коњаничке један крај 65 см. а други 50 см. О ову гривну веша се и декорација, ако је дотична трупа има. Чл. 9. Овом уредбом укида се пропис о досадашњим заставама. —

Политичке вести.

— „Позор“ јавља, да ће бан Кун ово дана отпутовати у Загорје.

— Сабор троједнички закључен је у недељу пре подне. Дотични краљ. рескрипт донећемо у сутрашњем броју.

— Клуб народне странке изабрао је акциони одбор, који ће руковати с предстојећим изборима за идућу перијоду сабора троједничког.

— Из Беча јављају као сигурно, да ће гроф Калноки пратити цар-краља Фрању Јосифа на састанак с царем Александром. Састанак ће по свој прилици бити између 2. (14.) и 4. (16.) септембра.

— „Тајмс“ јавља, да је аустро-угарски посланик у Петрограду гроф Волкенштајн стигао у Беч. Веле, да је гроф дошао да коначно утаначи састанак царева.

— Краљ Милан именовао је краља Карола власником VI. пешадијског пука српског.

— Из Берлина јављају, да је француски посланик Курсел приликом посете код Бизмарка преговарао о мисирском питању.

— „Реп. Франсес“ јавља, да ће министар Ферин комоме француске сазвати за 3. (15.) октобар тек. год.

ПОЗИВ
у редовну годишњу главну скупштину
„МАТИЦЕ СРПСКЕ“.

У смислу устава „Матице Српске“, позивају се сви чланови матичини, да изволе доћи на редовну годишњу главну скупштину, која ће бити у суботу 1. (13.) септембра ове године у 9 сахата пре подне.

Из седнице управног одбора „Матице Српске“, у Новом Саду 20. августа (1. септ.) 1884.

Председник „Матице Српске“:
Др. Ђорђе Натошевић, с. р.

А. Хаџић, с. р.
секретар.

ПОЗИВ
у седнице књижевног одељења
„МАТИЦЕ СРПСКЕ“.

Сва господа чланови књижевног одељења позивају се, да изволе доћи у седнице књиж. одељења, које ће се држати 27. августа (8. септембра) о. г. и други дан после скупштине у 4 сахата по подне.

Од књижевног одбора „Матице српске“ у Новом Саду 18. (30.) августа 1884.

Председник „Матице Српске“:
Др. Ђорђе Натошевић с. р.

†
АННА
удова пок. Тоше — Чика Тоше — Максимовића
бив. трговца из Уздина у Банату

после дугог и тешког боловања у својој 76. години премину јуче у 4 сата по подне.

Погреб ће бити данас 15. тек. месеца у 4½ сата по подне. Скуп ће бити у кући бр. 45. скадарска улица.

Молимо познанике и пријатеље покојнице за тихо саучешће у жалости и при спроводу.

У Београду 15. августа 1884. год.

Ожалошћене братанице:
Ленка Д. Леко и Катарина Ђ. Ђозе.

Ред пловидбе
путничких бродова,
од 20. марта (1. априла) до даље наредбе.

Из НОВОГ САДА у ТИТЕЛ: и даље ТИСОМ средом и недељом у 5½ сах. по подне.

Из НОВОГ САДА у ТИТЕЛ (засебном лађом): уторником и петком у 7 сах. по подне.

Из НОВОГ САДА у ЗЕМУН и БЕОГРАД: сваки дан у 5½ сах. по подне.

Из НОВОГ САДА у ОРШАВУ и ГАЛАЦ: средом, петком и недељом у 5½ сах. по подне.

Из НОВОГ САДА у БУДИМ-ПЕШТУ: сваки дан у 10¾ сахата пре подне.

Нови Сад, 18. (30.) марта 1884.

Отправништво.

Ред пловидбе

поменског пропелера „Нимфе“ почевши од 20. јула (1. августа) 1884.

Из Н. Сада у Каменицу: пре подне ¼6, 7, 9, и 11 сати, по подне у 3, ½5, ¼7, ¼8 сати.

Из Каменице у Н. Сад: пре подне у 5, 6, 8 и ½10 сати, по подне у 2, 4 6 и 7 сата.

Недељом и празником после подне вози лађа по потреби.

Повратне карте имају вредност само за онај дан када су извађене.

У Каменици, 20. јула (1. августа.) 1884.

Подузетници.

ОГЛАСИ.

СТЕЧАЈ.

Овим се расписује стечај на упражњено место пароха-протопресвитера у Плашком. Интеркалара нема.

Инструиране молбенице нека се упуте подписаном председништву најдуже до 13. (25.) септембра о. г

У Плашком 13. (24.) августа 1884.

Председништво
2—3 епархијске конзисторије горњо карловачке.

Објава.

Од стране српске правосл. општине сенћанске, овим се до знања ставља, да ће се на дан 19. септембра (1. октобра) т. г. путем јавне дражбе издавати под 535-ћим пописним бројем означено на главном тргу лежеће здање са свима просторијама за пивару, или сличну радњу, од 1. јануара по новом календару на три године.

У овом здању које је својина ове општине налази се сада пивара Јакова Гербера.

Дражба ће се држати поменутог дана у 10 сати пре подне у општинској дворани.

Ближи услови могу се код председништва срп. правосл. црквн. општине у општинској писарни дознати.

У Сенти 20. августа 1884 год.

Ђура Теодоровић, општ. перовођа. **Ђура Пецарски**, председник.
1—3

СТЕЧАЈ.

Закључком црквн. општине од 15. тек. месеца отвара ее овим стечај на упражњено место црквн. певца у Винковци са годишњом платом од 400 фор. а. вр., 50 нов. од сваког укопа где позван буде. Стана нема.

У дужност певца спада редовито појање при богослужењу у цркви, о укопима и парастосима, надаље обучавање ученика основни школа и гимназијалаца у црквн. обичном пјенију и читању апостола и осим тога перовођство код црквене општине.

Компетовати могу учитељи односно свршени препарарди и богослови, који су вешти црквеном појању и који се могу исказати са сведоџбом оспособљења и доброг моралног владања.

Рок пријави траје месец дана од дана првог увршћења стечаја.

У Винковци 17. августа 1884.

Мита Јанковић, председник.
1—3

ОГЛАС.

Подписана грунтовничка област оглашује, да су јој предани поседовни пописи, нацрти и индивидуални искази о земљишту у ниже именованим порезним обћинама извлаштеним под будапештанско-земунску жељезницу и побочне пруге и да ће се аутентикација тих операта обавити на лицу места на следеће дане:

у порезној опћини Голубинци 15. октобра 1884. у 9½ сати пре подне на колодвору;

у порезној опћини Стара Пазова 15. октобра 1884. у 10 сати пре подне на колодвору;

у порезној опћини Војка на 15. октобра 1884. у 11 сати пре подне на колодвору;

у порезној опћини Нова Пазова 15. октобра 1884. у 2½ сата после подне на колодвору.

Позивају се интересенти, нека би своје можебитне приговоре на горе установљене дане пријавили поверенству, јер се каснији приговори против извластби, против количини извлаштене површине, против убиљеженим правом служности и другим властностима неће више у обзир узети.

Исто тако позивају се сви они, који би хтели на горе означене дане приговорити количини одкупнине, припадајуће им за узету површину, наведене у индивидуалном исказу, исплаћене им већ или положене у судске руке, или који би хтели доказати какво год право на ту одкупнину, да то пријаве најкашње до 5. листопада 1884. код ове грунтовничке области тим сигурније, што се неће ништа марити за касније приговоре и пријаве, већ ће се признати ваљаност исплате и положбе у судбене руке на оно име и у оној количини, како је исказано у индивидуалном исказу, а укњижени и надукњижени терети избрисаће се уредовно са извлаштених површина.

Посједовни пописи, нацрти и индивидуални искази могу се увидити у грунтовничкој писарни ове области.

Кр. кот. суд као грунтовна област у Старој Пазови дне 29. августа 1884.

1—3 **Кр. кот. судац.**

СТЕЧАЈ.

На упражњено место протопресвитерског помоћника у Белој Цркви расписује се стечај, с којим је скопчана годишња плата од 400 фор. а. вр. и 150 фор. а. вр. у име накнаде за оскудевајућу половину парох. сесије.

Ко жели ово место получити, нека своју ваљано инструирану молбеницу за 4 недеље дана од дана првог публиковања овог стечаја потписаној консисторији поднесе.

8—3 **Консисторија епархије вршачке.**

Из добре куће могу у једној овдашњој солидној немачкој кући један или два дечака сву негу наћи а у истој кући могу и гласовир учити. Ближа извешћа могу се чути у гвожђарници К. Цуберта.

ПОМОДНА И МАНУФАКТУРНА ТРГОВИНА
С. МОМИРОВИЋА
у Вршцу

потребује једног ваљаног помоћника који може одма ступити. — Првенство ће имати они, који осим српског и немачког језика нешто и мађарски говоре. 2 3

МАНУФАКТУРНА ТРГОВИНА
ВАСЕ КОИЋА И БРАТА
у Ковину (Банат)

потребује два помоћника, један од старији и један млађи, који су вешти продавци и вични српском, немачком и од части мађарском говору. 2-3

Одговорни уредник Тоша Бекић.

Српска штампарија дра Светозара Милетића.